

EFICIENȚA DIALOGULUI EDUCATOARE – FAMILIE. ROLUL ACESTUIA ÎN EDUCAȚIA PREȘCOLARILOR

**Prof. înv. preșcolar: ROTARU ANA-AURELIA
Liceul „Miron Cristea”
Loc Subcetate, Județul Harghita**

Educarea calității de părinte a rămas o cerință pentru împlinirea căreia societatea caută încă soluții. A crește și a educa un copil, ar trebui să fie pentru orice părinte, înainte de toate, o datorie. Din păcate, nu întotdeauna este așa.

Prin intrarea copiilor în grădiniță, ei sunt integrați într-un sistem de învățământ care urmărește îndeplinirea unor obiective științifice ce decurg din scopul învățământului și din necesitatea de a respecta particularitățile psihofiziologice ale copiilor. Deine tot mai evident faptul că societatea nu-și mai poate permite să lase la voia întâmplării procesele și situațiile de formare ale copiilor.

Pornind de la aceste puncte de vedere, se poate considera că familia are cel mai important rol în îngrijirea sănătății copiilor, în formarea și dezvoltarea lor fizică, de educarea și pregătirea lor pentru societate, dar, mai întâi de pregătirea vieții de școlar.

Famiile copiilor trebuie trebuie încurajate și sprijinite să-și exercite cu succes rolul în viața propriilor copii, iar acest sprijin se materializează prin acțiuni specifice care favorizează derularea optimă a relațiilor educaționale.

Educatorea are rolul de a menține o strânsă relație cu familiile tuturor copiilor din grupa pe care o conduce. Ea trebuie să informeze regulat familia despre pașii făcuți de copil. O astfel de acțiune poartă numele de intervenție socio- educativă. Consilierea familiei se referă la un set de acțiuni preventive și directe de sprijinire a membrilor familiei în îndeplinirea rolului acestora în creșterea și educarea adecvată a copiilor. Consilierea parentală se adresează în principal părinților și prevede întărirea rolului acestora în acțiuni în favoarea educației și păstrării coeziunii familiei.

În grădiniță, formele de sprijinire a părinților, constituie un eveniment de dorit și o perspectivă pentru viitoarele programe școlare. În același timp devine tot mai clar că trebuie să ne apropiem profesional de familie pentru a facilita realizarea de progres a copiilor.

Rolul educatoarei este de a facilita contactul părintelui cu anumite cunoștințe, deprinderi atât de necesare în educația copilului, precum și asigurarea parteneriatului în acțiunea colectivă. Activitățile derulate în grădiniță pentru părinți, pot fi forme de consiliere dacă se respectă cerințele unei comunicări eficiente pe principii de parteneriat, dacă este asigurat un cadru adecvat și se respectă empatia și se va deprinde ascultarea activă a celuilalt.

Fiecare educatoare are nevoie de competențe de comunicare eficientă, de capacitatea de a asculta activ, de empatie, respect și valorizare, abordare pozitivă, atitudine de nondiscriminare, organizare și proiectare de activități periodice în avoarea și în sprijinul familiei.

Grădinița este o instituție de educație care are rolul de a oferi sprijin educativ pentru părinți și copii. Mai mult, ea este terenul unor relații educative din care fiecare beneficiar: copil-părinte-educator, are de învățat și trebuie să se simtă important.

BIBLIOGRAFIE:

1. Vărășmaș, E., „Educația copilului preșcolar. Elemente de pedagogie la vârstele timpurii”, Editura Pro Humanitas, București, 1999;
2. Vărășmaș, E., Mitulescu, R., Bogdan, S., „Copiii în situație de risc. Metode de prevenire”, DPC-EU/PHARE, Comosante, iunie 1997;
3. Voinea, M., „Psihosociologia familiei”, Universitatea București, 1996.